

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутності Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVII МІСЯЧНИК № 4
Квітень, (April) 1936

ЗМІСТ:

Пісма на Філіпії	51
(Продовження 2. Части Самсона)	
Період Ізії	53
Піддержання Сауги	57
(Самсон, Часть 3)	
Глава	62
Вого Динна Робота	50
"Багачтва"	50

**Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРИТЬ ЄГОВА**
Іса. 43: 12

© W.T.S.

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUSTENBERG President W. E. VAN AMBERGON Secretary

"Діти твої навчатиме не сам Господь, і великий мир і гаразд буде поміж силами твоїми"—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх створінь; що Любоє був початком Його творіння й активним другом в творенні всіх річей; що той Любоє тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в веселу сукню на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником заміряє Божу Єговию.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди розляглись грішниками і бою праля до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набуди викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив Його понад усіма іменами і одягнув Його у веселу сукню Б. властї.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сноп, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа—се діти Снопу, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й привилей в свідкуванні про найвищість Єгови, голосити про Його заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoц царства всім, що делять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі властї, котрой скинув Сатану з неба й зачав устанавити Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію й устанавить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послушні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

ЙОГО ДИВНА РОБОТА

Період свідчення в квітню, під назвою "Його Дивна Робота", котрий займає час від 3. до 12. дня квітня, буде другий час в котрім вістители Єгови будуть мати надзвичайні благословенства. Се буде в сей час, що всі котрі бажають вислухувати йми Єгови будуть мати нагоду йти і відвідувати людей від дому до дому в книжечкою "Багацтва". Від тепер, до часу 4-го квітня, всі вістители вже самі перечитавть сю книжку й будуть мати велике багатство доручити сю дивну вість за їх офіру суми 25 центів. Сю книжку буде видана в многих языках. Не можемо ми досить нахвалити на важности сьобї книжки, як се ви самі можете бачити по допитанню її уважно.

Всі директори від тепер повинні планувати на сю кампанію. Всі оденні котрі проповідь під директором повинні написати до їх крайнього бюро або впрест до бюро на 117 Адаме Ст., в Брукліні. Ч. й. виславляючи їх видання брати участь на нині Господні дивче сього періоду праці. Не давно тому було поміщено у "Вартові Башні" що не задвог Товариство видасть книжку переважно для добра "великої громади". Ось вона є! Доручіть її в руки людей, тимжеж повідомляючи їх про Єговому "дивну роботу".

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для похоти свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх членів читачів і старається о нині літературу яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядій публичного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він відоконно відоконно й відоконно від усіх партій, сект або суспільних організацій. Він відоконно й безапелляційно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше відоконно до важкото й критичного розслідування своєї змісту св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Його сторінки не створені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банкової переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. В інших краях можна вислати передплату до Бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Загравачні Бюра

British 34 Green Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australian 7 Regent Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кожнім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросити. Мы радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмевну аналізію кожного року.

Увага для передплатників: Посідику за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситись. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робити в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-відновлення в журналі.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

"БАГАЦТВА"

Се є назва нової книжки в Англійській мові! Всі люди повинні прочитати сю книжку й дізнатися чому й як її можна доручити в руки людей шукаючих справедливости й ладности. Перше редактерське видання сїєї книжки вже вийшло в пресі. В сїм виданню є поміщений персональний лист автора до всіх вістителей Єгового Царства. Тому що перший кошт видання в великий, Товариство є примушене вимагати офіри 50. центів за сю першу видану копію книжки. Всі котрі знаходяться в групі повинні замовлення заслати разом.

ЧИ ВАША ПРИНУМЕРАТА СКИНЧИЛАСЬ?

Для добра приномераторів "Вартової Башти" тут доємо пригадати, і сям пояснити, що всяка приномерата виходить автоматично. Машина котра друкує адреси є так збудована, що коли приномерата кінчиться, тоді вона випадає в листи автоматично. Один місяць перед скінченням приномератції англійського видання сього журналу, послаємо повідомлення з журналом і такою картку для відновлення приномератції. При закінченні приномератції в чужих мовах, вислаємо повідомлення в посліднім числом. Отже коли отримаєте повідомлення з журналом, то знайте, що ваша приномерата скінчилась.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LVII

Квітень, 1936

№ 4

ПІМСТА НА ФИЛИСТІВ

[Продовження з останнього числа Вартової Башти]

"Скочив несподівано проти нього левчук рикаючий. Зійшов тоді на його Господень бун, що він левчука роздер міби козеня, ... машини в руці нічого." — Суддіє 14: 5, 6.

(Самсон, Часть 2)

Всі люди, що щиро і чесно йдуть слідами Ісуса Христа, люблять справедливість і правду, а ненавидять беззаконня. Левчук коли ділає по справедливості представляє тут любимців справедливості. Через многі роки організація Римо-Католицької гієрархії, котра є позатипічними Филістіями, запанувала над народами Європи, а навіть над усім так званим "Християнським" світом. Та організація збудувала найбільшу беззаконну систему яку світ коли знав. Вона усюди практикувала несправедливість: Вона усюди уживала релігійного імя, щоби закрити своє беззаконство і всегда називала себе особливою представительною Бога і Христа на землі. Її доктрини нерозбуджували великої опозиції, але її діла дійшли до верхка одважного і явного беззаконну, так що всі люди, що затримали любов до правди і справедливості, і зненавиділи беззаконня, були потрясені лукавими ділами гієрархії. Противенство любимців справедливості проти цієї лукавої орди дійшло до верхка, коли на 1. листопада, 1517 р. Мартин Лютер прибив дев'ятьдесять п'ять точок реформи на дверях католицької церкви у Битенбургу, Німеччині. Історик каже: "Сі очки не були подібні до тих, яких можна сподіватись було від професора теології. Вони не старались пояснити теологічних засад, ані бути в логічним порядку; вони були лише коротким начерком реформації. Вони були неначе дев'ятьдесять п'ять ударів молотом проти отвертого насильства духовенством в тім віці. Се була відозва до 'звичайного чоловіка', до його простого розуміння духових річей. . . . Приноси офірів, продажі і куплення відпустів, було звичайною річю усюди. . . . Приходи із продажі відпустів йшли в руки папи. Сі очки розбудили велику суперечку і наслідок цієї суперечки був, що продаж відпустів в Німеччині зменшився до великої міри, і тоді папська, курія побачила стрегою, що їх чудове жерело доходів зачало гнити." — *Бритийська Енциклопедія* ч. Том 17 — "Лютер".

"Тут можна зазначити, що еслиби повисші слова із *Бритийської Енциклопедії* були тепер виголошені через радіо або поміщені в сучасних

часописях, то се так "потряслоб релігійним почуттям" духовенства, що вони аж би застогнали.

Наслідок нападу Лютера проти несправедливих діл Римо-Католицької гієрархії вдійсності зазначив народження Протестантизму, хотій в тім часі той рух був зазначений як реформація. Від того часу многі інші організації так звані "церквами" зачали існувати і стали проти Римо-Католицької гієрархії. Пізнійше сі організації назвали себе "Протестантами". Шо вони були порушені бажанням справедливості і правди, то се є зазначено слідуючим історичним фактом: "У всіх случаях вони [Протестанти] старались оправдувати їх реформи, порівнюючи церковні перекази із св. Письмом." — *Бритийська Енциклопедія*, Том 23 — "Реформація."

"Вираз "Протестант" стався звичайним для всіх, що противилися ділам Римо-Католицької гієрархії. Ті організації звані "Протестантами" мають правительство, у котрім духовенство має велику власть. В 1870 р., Протестанська організація, а головно духовенство, стала дуже сильною, неначе левчук. Та організація була народжена з духа справедливості. Ставши сильною, вона зачала брати мильний напрям. Десь у тім самім часі вірні послідувателі Ісуса Христа щиро студіювали св. Письмо, звертаючи увагу один одному на факт, що другий прихід Господа Ісуса Христа мав узяти місце. В липню 1879 р., шість людей зложилися і зачали видавати газетку *Вартову Башту Свою і Вістник Присутности Христа*. Пізнійше імя тієї газетки було змінено на "Вартову Башту", котра виходить аж до сього дня. Майже від самого початку існування *Вартової Башти* стала в суперечці наукам Римо-католицької гієрархії і Протестанського духовенства відносно чистилиця, вічних мук, безсмертности душі, і т. п. Тоді маленька громада вірних послідувателів Ісуса Христа під провідництвом тодішнього редактора *Вартової Башти* робили великий натиск на слідуючі наущення а іменно: "Другий прихід Ісуса Христа; Викуп за всіх; стан мертвих; смертельність чоловіка; і зроблено великий натиск, що такого місця, як вічні муки,

нема. Ся маленька громада Християн також робила натиск на науку о воскресенню з мертвих і надію тих, що вірують в Господа Ісуса Христа. Проголошення сих великих прав спричинило замішання в таборі Сатани, і зроблено старання щоби настрашити ревних послідувачів Ісуса Христа в замовчання і принести їм знищення. Люди, що поводитися духом справедливости, з котрих складалась Протестанська організація, тепер вступилися із сцени діяльности, а Протестантизм знайшовся під управою їх наслідника. В році 1886 р., Протестанти зачали відпадати великим числом під хитрий вплив Диявола. Як Римо-Католицька організація, так і більшість із духовенства Протестантів вступили в політику і многи відкинули натхнення св. Письма, а головню о жертві викупу о другім приході Господа Ісуса Христа, і його царства для благословення людей. У квітню 1887 р., *Вартова Башта* помістила артикул під заголовком "Папство в Протестанській церкві". Зміст того артикулу показує, що Протестанська система з початку була левом справедливости, а пізнійше сталась представителем Диявола і тим самим пожераючим звірем як і її отець, шукаючи щоби пожертви когось і поставила тримати людей в незнанню писання. Диявол ділав через Католицьку Гієрархію і уживав ту систему до знищення духа справедливости, який колись існував у провідарих Протестанської системи.

"У тім часі Римо-Католицька гієрархія стала одважною в Американській політиці. На 26. вересня, 1900 р., відбулися річні збори Католицьких молодців Народної Єдности, у Брукліні, Н. Я., де ухвалено резолюцію створити союз сїх товариств Католицької церкви в Сполучених Державах для політичних цілей. Слідуюче наводимо із Бруклінського *Гл.*, котра то часопись була видана в часі згаданого збору:

"На річнім зборі Католицьких Молодців Національної Єдности в Брукліні, 26. вересня, була ухвалена резолюція зформувати великий союз усіх товариств Римо-Католицької церкви Сполучених Державах для політичних цілей. Минулої весни Епископ Міфал з Трентон, Н. Дж., сказав Старинному Чині Гібернів, що Римо-Католики в Америці були безумними, тому що вони не з'організувалися в одно тіло і не дали своєї сили почути в політиці сього краю. Тут знаходиться 2,000,000 Римо-Католицьких голосів, і еслиби вони були злучені для патріотичної діяльности, вони могли б зробити сей край Римо-Католицьким народом.

"В склад сього союзу входять слідуючі товариства: Рицарі Колумба, Рицарі св. Йоана, Легіон Католицької Запомоги, Старинний Чин Гібернів, Ірландське Католицьке Запомогове товариство, Ірландське-Американське Товариство, Німецьке-Американське Товариство, Католицькі Рицарі Америки, Юнія Американських Католиків Цілковитого Повздержання; ... Окрім сїх організацій є ще кільканайцять інших менше важних.

"Сей союз був сформований цілковито в тій цілі, щоби уплинути на законодавче тіло і отримати те, що Католики уважають за їх право.

"Конвенція яка відбувалась в Парк Театрі, в Брукліні, була найбільшим зібранням в історії Молодців Національної Єдности, до котрої промовляли передові священники і свідські люди з усіх частей краю. Отець Лавел, ректор св. Патрика в сім місті, Громадянин Доан з Нью Варку, Н. Дж., Шеріф Батлінг з Брукліну, Посол Фітзджералд з Бостон, отець Вол з церкви св. Розалії сього міста, дали вражаючі промови. Сей останній був вибраним на президента Союзу.

"Конвенція одноголосно прийняла плян Союзу і назначила комітет для уведення його в діло. Сим чином десятки тисяч людей Католицької віри будуть приведені під одну національну голуву, і се могуче тіло людей буде мати сильний вплив на народне законодавче тіло.

"Від того часу гієрархія безнастанно старалася дістати контролю над Америкою. Архiepіскоп Айрленд, на обходженню сто-доковинного установлення Римо-Католицької гієрархії в Сполучених Державах, котре то обходження взяло місце в Болтімор один рік перед згаданою конвенцією, в публичній промові сказав:

"Ми мусимо зробити Америку Католицькою. Если ми любимо нашу церкву, то вистарчить згадати сю роботу і наш клич буде, Бог бже сього, і наше серце відповість на се і з Христосносним одушевленням. Він був шедро нагороджений оплесками вісімдесять епископів, тисячу священників і пять тисяч присутних свідських людей.

"Чому ми мали б боятися або вагатися? Він даліше провадив яскраво і гордо. Ми числиме десять мільонів — се сильна армія если її добре виправити і ужити її силу в діло. Католики в Америці є лояльні їх церкві і посвячені її провідарям. Их праця і лобіда в першім століттю історії, показує що вони можуть доконати в надходячим століттю, коли вони стануть свідками їх сили і під цілковитим (провідництвом) організації гієрархії."

"І так занім сто-ліття розпочалось, вони пригтовляються через цілковите з'організування ся заланувати над сим краєм і віддати його еспані! Що ж мають на се сказати Протестанти Америки?" — *Конвертит Кеталік, Н. Я.*

"І яка ж відповідь була Протестантів? Вони опісля повстав рух між духовенством по ділі "Християнстві", щоби сформувати союз і осушити всякі перепони між Протестантизмом, а Католицизмом. Сьогондя нема жадної організації, котра б дійсно протестувала проти Католицької гієрархії. Протестантизм умер, а його провідники сталися частю могучої організації Католицької гієрархії. Сьогондя Римо-Католики і так звані "Протестанти" співдіають разом і контролюють майже всіма урядами в Америці. Римо-Католицька гієрархія особливо росте в силі.

"Як Филістії занимали край, який Бог приз-

начив Юді, так сучасні Філістії через довгий час невластиво займали місце в котрім правдиві послідователі Ісуса Христа повинні бути. Як їх зловний отець так і Римо-Католицька гієрархія ужила так зване "Протестанське" духовенство, противитися чесним представителям правди, підчас коли Римо-Католики вкрадаються, щоби заграбити політичну власть. Ще з початку двадцятого століття так зване Протестанське духовенство стало одважно і гордо ділати і говорити проти захитників правди. В той час редактор *Вартової Башти* і його вірні співтовариші, представлені через молодого Самсона, вийшли одважно під прапором Господа і проголошували визволення людства через Господа Ісуса Христа. Науки які научали сі вірні послідователі Ісуса Христа, відкривали блуди як Гімо-Католицької гієрархії так і з імені Протестантів. Самсон приближивши ся до виноградників коло Тимнати представляв вірних слуг Господніх, що проголошують вість правди; а левчук, що рикав проти нього, представляв так зване "Протестанське" духовенство, котре околo 1910 р., виступило і сильно кричало проти вірних послідователів Господа Ісуса. Вони викликували довго і голосно проти захитників правди і заказували своїм нарафіянам читати якубудь літературу із видавництва *Вартової Башти*, котра тоді виходила під ім'ям "Зоріння Тисячліття". Вони казали падати таку літературу, і спонукали свої наррафіянів спалити її. Вони входили всуперечности і дибати з тодішнім редактором *Вартової Башти* і його вірними співтоваришами. У кождих таких дибатах духовенство було сильно побите.

"На підставі повисше наведених незбитих фактів перед нами, завважте тепер історію пророчої драми: "Зійшов тоді на його Господень дух, що він левчука роздер ніби козеня, немавши в руці нічого. Батькові-матеррі ж не сказав, що зробив." — Суд. 14: 6.

"Як Самсон убив молодого левчука своїми голими руками, так Господня маленька громадка вірних свідків, представлена тут через Самсона під провідництвом тодішнього редактора *Вартової Башти*, котрі нічого не мали в їх руках, убивли сучасного "левчука", а іменно, так зване "Протестанське" духовенство. Сі вірні свідки Єгови не побили тілесного оружжа, але вони мали духа Господнього, котрого Бог у великій мірі дав їм через Ісуса Христа. Вони уживали всякого часу "меч духовий, котрим є Слово Боже" котрим убивли левчука. (2 Кор. 10: 4) Смерть "левчука" не прийшла з початку суперечки. Позатипічно, духовенство дальше рикало проти захитників правди аж до вибуху Світової Війни, а тоді Протестанський "лев" умер цілковито сьм чином, що він цілковито перейшов у Диявольський табір і стався частю "Філістіїв", себто духовенством, що фальшиво ділато в ім'я Господа і проти Бога і Його помазанників. Від часу Світової Війни, то в дійсности не було Про-

тестанської організації під провідництвом духовенства.

"Се що Самсон убив левчука він затримав у тайні. Він не сказав сього своїм родичам, ані не хвалився перед ніким иншим, що він доконав сього великого діла своєю власною силою. Так і вірні послідователі Ісуса Христа підчас роботи Ілїї не хвалилися тим, що вони побідили Протестанське духовенство, бо вони знали що те, що вони доконали, не було їх власною силою, але духом Господнім. Жорстока Католицька гієрархія зоохочувала Протестанського "левчука" виступити і воювати проти захитників правди Божого Слова, і тепер Протестанські провідники могли знайти один вихід а се пристати до Католицького табору; отже, фігурально говорити, Протестанти перестали існувати.

"Від 1917 р., Протестантизм цілковито завер. Вони цілковито відкинули всяку науку про другий прихід Христа і його царство і прилучилися до старої "левиці", їх матері, і тепер вони противляться Богу і його царству і тим, що розказують правду про Його царство. Римо-Католицька гієрархія а головно її тайні агенти, Ізуїти і так зване Протестанське духовенство і їх прихильники, увійшли в заговор, щоби відтяти або цілковито знищити теперішних свідків Єгови на землі. Сей заговор Господь предсказав сими словами: "Зрадливо змовляються проти народа твого, і нараджаються проти тих, що бережеш їх. Кажуть: Ходім, знищимо їх, щоб не були вже народом, щоб ніхто не згадував вже більше ім'я Ізраїля! Вони бо радили раду однодушно, зробили змову проти тебе." — Пс. 83: 3-5.

"Усі противники Бога і його царства під Христом злучилися разом в заговор проти тих, що Господь береже їх. Від цієї точки в пророчій драмі Філістії представляли Римо-Католицьку Гієрархію, і всіх инших, що свіділають під провідництвом Диявольської організації і котрі змовилися проти Господа і проти його помазанників. Осць так можна бачити, що убиття левчука Самсоном представляло важну точку в історії Божих людей.

ПЕРІОД ІЛІ

"Тепер драма звертається назад до початку періоду так званого періоду Ілїї або роботи церкви і покриває більшу часть того періоду. Самсон лише запізнався з своєю жінкою з першу, але тепер драма показує, що Самсон і його родичі, і та жінка і її родичі, задумали зробити весілля. "Тоді прийшов (У Тимнаїт) та її перемовивсь із дівчиною, і прихилилась вона до Самсона." — Суд. 14: 7.

"Се здається представляло те, що взяло місце від 1878 р. до 1916 р. Протягом того періоду Ілїї, що виконували роботу Ілїї церкви, бачили много гарних одиниць котрих вони бажали прилучити до себе до Товариства і його змагань виконувати роботу. Тут ми не сумніваємося щирости наших братів, бо вдійсности вони сповняли часть пророчої драми. Робітники в полі під-

час періоду Ілїї вишукували визначних осіб, таких що мали вигляд гарного характеру і котрих вони бажали привести до пізнання правди і прилучити до організації із ними. Если один із таких робітників в Америці знайшов визначного чоловіка в політиці або торгівлі, або вчену жінку і широкого впливу, котра слухала правди, то се вважалося не лише за відповідну нагоду, але прикладали особливше старання дістати таку особу до правди. Если хтось із таких людей мав багатство або вплив, то його названо "братом" або "співробітником" або іншим подібним ім'ям. Если в тих краях, де чоловіки і жінки мали визначні титули, і если робітник у полях знайшов таку одиницю, що слухала вістку про царство, то се вважалося за незвичайну ласку, і такі робітники говорили про них в такий спосіб: "Пані Астра має книжки і досить інтересується, і я так вдячний Господеві, що він дозволив мені знайти сей колосок пшениці." Для таких осіб показано односторонність, і про що апостол писав: "Браття моє, не налиця вважаючи, майте віру в Господа нашого Ієуса Христа прославленого. Коли бо ввійшов в громаду вашу чоловік з золотим персним, в одежі осяйній, ввійшов же вбогий в мізерній одежі, і ви споглянете на того, що носить осяйну одежу, і скажете йому: Ти сїдай оттут гарно, а вбогому скажете: Ти стань оттам, або сїдай оттут на підніжку моїм, то чи не пересуджуєте між собою і не станете суддями злиданими думками?" (Якова 2:1-4) Се що Самсонові вподобалась дівчина, Филістїйка, представляло ту приємність яку робітники періоду Ілїї мали в сучасних Филістїїв, як се тут зазначено. Одно-сторонність була показана визначним одиницям.

"Робітники періоду Ілїї навіть вважали за властиве брати участь у політичних справах. Такі річі, як питання тверезости або рух прогибції уважали за відповідні до попертя, і навіть голосували на чоловіка, котрий поперав подібні рухи. Гарних на погляд і "солодких" людей в церковних системах вважали за членів "великої громади", і були названі "святі потішители", на котрих звернено особлившу ввагу. Бажання ближшого споріднення із тими кращими одиницями в церковних системах було гарно показано через се, що Самсон забавив взяти жінку із між необрізаних Филістїїв.

"Самсон бажав мати молоду жінку, і як здається, то він і його родителі відбули більше чим одну подорож до Тимнати. "Трохи з годом їйшов і знов, щоб її взяти до дому, і звернув, щоб глянути на мертвого лева, аж у левиній пащі бжоляний рій із медом." (Суд. 14:8) Се гарно представляє клясу Самсона т. є, вірних одиниць, виконуючи роботу Ілїї, одвідуючи много разів церковні системи, щоби там дістати кращих і більше бажаних одиниць, і в той самий час вони бажали цілковито вигубити сучасних Филістїїв. Самсон виконував тут волю Божу, бо він відігравав часть в драмі, представляючи те, що мало статися пізнійше і що дійсно наступило. Той

час між убиттям левчука і коли Самсон пійшов взяти собі жінку, був достаточним щоби левчук висох і рій пчолів осівся там. У тім сухім і гарячим кліматі не треба було довгого часу на се. Тоді прилетів рій пчолів і осівся у трупі мертвого левчука, де вони приносили мід. В той час в Палістині було багато меду. (2 Мойс. 3:8) В дорозі Самсон спокійно звернув побачити стан левчука і знайшов мід у трупі, котрий він забрав і зів. Самсон, убивши лева, не нарушив сим віковичної угоди, тому що він убив його в самообороні. Тепер він знайшов поживу солодку і відвіжаю у в тім трупі сього Дияволом-насланім левчука, котрого Самсон убив.

"Самсон вибрав мід із трупа, і з'їв його смачно і приємно. "Він забрав його в руки та й їв собі в дорозі, а прийшовши до батька-матері, дав і їм, і вони їли, та й не сказав, що забрав мід із левиного трупа." (Суд. 14:9) Се що Самсон їв мід здається доказує, що він представляв цілковито посвячених Богу і його справедливості одиниць. Про се пророк Господень говорить: "От се ж дасть вам сам Господь знак: Ось невинна дівця почне в утробі та й породить сина, й дадут імя йому Еммануїл Бог із нами. Молоком та медом буде він жити, аж буде вміти лише відпихати а добре вибирати. ... "Маслом та медом харчити меться кожен, хто ще зостанеться в тій країні." (Іса. 7:14, 15, 22) "Коли знайти ти мед, так їж до схочу, та гляди, щоб з пересити не довелось, його вернути." — Прип. 25:16

"Коли Самсон знову прилучився до своїх родичів в подорожі, він не сказав їм де він знайшов мід; однак він дав їм попоїсти. Він затримав тайну про мід аж прийшов властивий час відкрити її. Се здається значить, що кляса Самсона не розуміла і тому не могла пояснити значіння пророцтва аж до властивого часу. Бог часто дозволяє своїм вірним виконати якуйсь часть сповнення пророцтва а пізнійше дає їм зрозуміти значіння його.

"Поступаючи після тодішних звичаїв, вони зробили весілля: "Потім прийшов батько його до дівчини, і справив Самсон там бенкет: Бо там звичайно чинили женихи." (Суд. 14:10) Се значить, що Самсон був молодцем дорослого віку і будучи Назарейом, він носив довгу бороду волос, що надавало йому надзвичайний вигляд між іншими молодцями. Історія не відкриває що там були які-інші Ізраїльтяни окрім Самсона і його родичів. "І як там побачили його, вибрали трицять бояр, щоб круг його були." — Суд. 14:11.

"Се, що ті трицять Филістїїв появились на бенкеті, мабуть було осторогою проти незвичайного появлення чоловіка Самсона. Ті Филістїї були воеводами і без сумніву там було більше чим трицять, готові до діла. Сей акт, що там не було інших Ізраїльтянів із Самсоном, мав би указувати на факт, що многи з імена послідувателі Христа боялися спів-товаришити із ревними одиницями, боячися сучасних Филістїїв, щоб вони не ушкодили їм.

"І на решті прийшов час для Самсона ограбити ворогів свого народу, і тому він поставив загадку Филістим, щоб знайти зачіпку: "І промовив до них Самсон: Загадаю вам загадку. Як одгадаєте її мені за сім днів, так я вам дам тридцять сорочок і тридцять святочних жупанів. Коли ж не зумієте відгадати, так ви мені даєте тридцять сорочок і тридцять жупанів. І відказали йому: Загадай, почуємо." — Суд. 14: 12, 13.

"Филістії бажали матеріальної користи коштом Ізраїльтянів, і тому вони спитали Самсона поставити загадку; що він і зробив. Самсон не шукав самолюбної наживи, бо він відігравав там частку яку Бог приписав йому в тій цілі, щоб знайти причину покарати грабіжників Ізраїля і зробити образ на більшого мстителя, проти сучасних Филістії, що мало настати в будучині. Сі сучасні Филістії довго протривали Богу і його людям, і через се вони мусли бути покарані в назначенім Богом часі. Самсон вірував, що Филістії програють, тому що він був назначений Богом, і тому наслідки мусли вийти в його користь.

"Тим захланним Филістим тепер Самсон сказав свою загадку: "І рече їм: Вишла харч з їдючого, солодоші із страшного, так не змогли вони розв'язати загадки в трьох днях." (Суд. 14: 14) Значіння цієї загадки яко пророцтва тепер здається є ясним. Диявол є подібний до сильного, рикаючого лева, а, і слуги, котрих він уживає до виконання своїх плянів, є також сильні. Часто єі обмануті послідувателі говорять про духовенство: Хто є подібний нашим великим священникам? Ніхто не може встояти в либатах із ними." Так і многі кажуть про Диявольську організацію: "Хто подібний звірові? Хто може воювати із ним? — Одкр. 13: 4.

"У своїм часі Ісус Христос усе і цілковито знищить Сатану і всю його організацію і доконавши цього, се буде солодкою їдою для нього. Господь сказав: "Моя їжа щоб чинити волю Пославшого мене, і скінчити його діло." (Йована 4: 34) Вірні послідувателі Ісуса Христа, у виконанню роботи Ілїї вживали "духового меча", проголошувати правду Божого слова, убивши подіби до лева духовенство Баала, Протестантську організацію. Се було дійсною їжою для них, бо така була воля Всемогучого Бога. В Армагедоні вірні будуть празникували великою жертвою Єгови, убивши Сатану і його організацію. (Одкр. 19: 17-21; Езек. 39: 17-22) "Вийшла харч з їдючого", для вірних слугів Бога значило, що їх гнобителі будуть повбивані.

"Отже та часта загадки Самсона представляла вірних одиниць виконуючи роботу Ілїї, наслідок котрої був, що противне духовенство було повбиване тим чином, що вони були загнані в табор Гієрархії так Протестантизм закінчився.

"Солодкість не виходить із сильних, але в загадці Самсона було сказано: "Солодоші із страшного". Убивання товни подібно до лева, що чатує на безборонних, 'є солодким неначе

мід', що приходить для вірних послідувателів Ісуса Христа, і є солодким тому, що се оправдує імя Єгови. Для тих, що мали участь в роботі Ілїї, було солодко пізнати, що так зване Протестантське духовенство не може уже дальше ошукувати чесних людей, що становлять велику громаду (Одкр. 7: 9-14) і котрі люблять Господа. Ніхто із "левів" або слуг Сатани не може пояснити сих глибоких слів або пророцтв Слова Божого, без ріжниць як довгий час дати їм; і се було показано фактом, що Филістії не могли відгадати загадки. Колись Протестанти становили сильну організацію проти Римської Гієрархії, але зчасом вони були звернені Дияволом воювати правдивих послідувателів Ісуса Христа. Тепер же, вони перестали існувати як Протестанти, а з їх смерті вийшла солодкість для правдивих послідувателів Ісуса Христа для цієї причини, що правда перемогла і оправдання Єгового імя принесло солодку радість для тих, що працювали.

"Самсон дав Филістим сім днів на розв'язання загадки; але вони не змогли відгадати, і по трьох днях змагання, вони побачили конечність видумати якийсь підступ, щоб допомогти собі у виконанню їх заміру розв'язати загадку. "На четвертий же день прохали вони Самсонову жінку: Ублагай бо чоловіка, щоб він розв'язав нам загадку, ато спалимо тебе в купі з батькім будинком. Чи то ж про те тільки вибрали нас, щоб обідрати нас?" — Суд. 14: 15.

"Після перекладу *Готтердама* цього вершика, се сталося четвертого дня, що вони зачали плянувати, щоб зловити Самсона в полатку, і через се вони зачали уживати його довірочну товаришку щоб доконати їх заміри. Маючи Филістійку за жену, Самсон був у близькій зв'язі з Филістимми, і виглядало, що він мав бути де-що влячний людям своєї шлюбної жєни. В тім часі Филістії були в силі. Так і підчас періоду церкви Ілїї, Божі вірні люди на землі розуміли, що урядники свідського правительства становили "висші власті". (Рим. 13: 1), котрі то "висші власті" були цілковито поперті Протестантським духовенством, і тому вірні відчували до певної міри з'обов'язання до так званих "висших властей". Се вони указували сим, що вони вставали на ноги і скидали шапки приспіванню національних гимнів; вони також стримувалися від проповідування цілої правди про політику і торговлю яко часта організації Сатани, котрій помагали і признавали духовенство. Сей напрям вони дістали від "жінки" себто, від церковної системи, з котрою вони товаришили довгий час. Робітники періоду Ілїї замурали свої одєжі через їх спів-товаришування із тими, котрі були представлені через невірну Филістійську жінку. В тім часі було много "кукіль" між церквами або громадами Божих людей. (1'ат. 13: 25, 38) Сей кукіль признавав себе, що він був в правді але вдійсности він був в противенстві. Сей кукіль або невірні одиниці між Божими людьми часто старалися, підчас періоду Ілїї розбити

Господню роботу, бажаючи радше мати похвалу від світа чим бути вірними Богу і через вірне виконання їх роботи отримувати зневагу, які завжди падали на вірних.

“Підчас періоду церкви Ілїї де-котрі вірні послідувачелі Ісуса Христа, котрі опісля увійшли в склад “вірного слуги” кляси, одважно розказували правду про неправне відношення між з іменами “Християнами” а політиками, котрі вдавали за слуг Божих, та вдійсности служили Дияволу. Вірні одиниці були предметом критики кляси, котру представляла Філістійська жінка. В тім періоді можна було часто почути як на погляд побожний “брат” або “сестра” казали: “Я думаю, що ми повинні говорити більше про любов, а не критикувати інших.” Тоді вони проливали слези із страху, що якась зневага мала власти на них спричини критики вірними одиницями. Сі були представлені через Самсонову жінку: “І плакала молода Самсонова перед ним і казала: Ой противна я тобі не любиш мене. Загадав єси моїм землякам загадку а мені й не звіривсь. Відказав їй: Батькові могому й матері могої не звіривсь а тобі б то звіривсь?” — Суд. 14: 16.

“Вона ужила підробленої любови і чутливости щоб: схоронити ворогів Божих. Сей факт, що Самсон не сказав своїй жені цієї тайни показує, що правдиві послідувачелі Ісуса Христа ставлять Єгови і його організацію понад всі інші речі в світі, і тому завважи Сам она до своєї жєни представляла, що вірні одиниці будуть чинити те, що внодобається в очах Господа.

“І так як Філістійська жінка зачала хитро докучати Самсонові четвертого дня по вислузання загадки, і продовжала докучувати йому через останок семи днів. “І плакала вона перед ним всі дні, покіль справляли вони бенкет. Сегого ж дня виявив таки їй бо докучливо просила його. Вона ж виявила загадку землякам своїм.” (Суд. 14: 17) Ось так вона представляла на погляд побожних, невірних одиниць в часі періоду Ілїї, котрі старадця стримати вірних від проголошення правди. Нарешті Самсон піддався зводничому впливові жінки і сказав їй загадку. За се Самсона не можна осуджувати бо він відогравав часть драми, що представляла будучі речі. Так і підчас періоду Ілїї вплив і впертість невірних поділяла на вірних, пошкодила їх силі і спивила їх поступ проголошенню вістки о царстві.

“Невірна товаришка Самсона передала сю інформацію Філістїям, ворогам. Так і невірні товариші вірної кляси передали тайни протягом періоду Ілїї. “От і кажуть вони йому сегого дня перед заходом сонця: Що над мед солодше? Що над лева страшнійше? і рече їм: Коли б ви моєю телицею не орали, так моєї загадки не згадали б.” — Суд. 14: 18.

“Безсумніву Філістїї мали побідоносно із злобною радістю сказати: “Тепер Ізраїльтяни і їх вибраний слуга від Бога мусить бути упокорений. Так і “невірній старші”, і інші, “невір-

ний слуга” кляси, під поученням Римо-Католицької Гієрархїї при закінченню періоду Ілїї, принесли тайні інформації сучасним Філістїям і сі вороги зі злобною радістю заключили, що “вірні слуги” Єгови були злапані і мусять бути упокорені. Та се зрадниче діло не вийшло на користь Філістїям, так і зрада лукавого слуги підчас періоду Ілїї не принесла користи ворогові.

“Самсон бачив, що він був злапаний і зраджений, і тому зі справедливим гнівом виступив проти чернителів Божого імя і гонителів Божих людей: “Найшов тоді на його дух Божий, що він пішов у в Аскалон, і убив там тридцять чоловіка, поздіймав з них одежу та й пороздавав святочні жупани тим, що загадку його відгадали. І загорівсь великим гнівом і пішов у доміяку батьківську.” — Суд. 14: 19.

“Самсон пішов до міста Аскалон, котре було в союзі з иншими п'ятьома містами Філістїїв, котрим то людям Єгова дозволив отатися в Палістині на пробу Ізраїльтянів. (Суд. 3: 3; Повея 13: 3) Аскалон було портове місто на полудневій стороні Філістїїв і лежало в далекій віддалі для Самсона подорожувати. Він пішов там, щоб знайти спосіб відплатити втрату свого закладу, і тому він убив тридцять людей і забрав їх одежу яко свою грабїж. Сим він не поповнив вбійства, бо Самсон діяв під керівництвом Єгови щоб покарати його ворогів. Сей факт, що Єгова не сказав нічого проти Самсона, є доказом, що його поступок був оправданий Господом. Філістїї ділали зводничо і нечесно з Божими вибраними людьми. Вони “орали Самсоною телицею” і так підступом отримали інформацію.

“Так і сучасні Філістїї уживали онушту і підступу щоб дістати інформацію, проти Божих вибраних людей в сих часах. Самсон заплатив свій заклад, але ані він, ані ніхто з Божих вибраних людей не був обіджений через се; але Філістїї, вороги Божі, потерпіли втрату за підступ виконаний на Божих людях. Се показує, що Бог вповні відплатиться за заподїяне злочинство його людям, і се він доконає в своїй часі.

“Протягом періоду Ілїї бували часто “потрясення” між так званими послідувачелами Ісуса Христа, нащо часто *Вартова Башта* звертала увагу; і се було представлено фактом, що Самсон, зараз по заплаченню свого закладу, полишив свою жену і пішов до дому свого отця, будучи справедливо розгніваний за трактовання, яке він отримав з рук своєї жєни і її людей. Так і вірні, підчас періоду Ілїї відлучились від фальшивих і невірних одиниць, котрі були спонукані взяти мильний напрям через вплив Філістїїв. Між Самсоном а його жєною уже не прийшло до помирення. Хотяй підчас періоду Ілїї вірні були готові прийняти тих, що відійшли, если вони покаються і покажуть правдивого духа до Господньої справи, то однак уже ніколи не прий-

шло до примирення і єдності в Господній роботі.

* Самсонова жінка була передана іншому: "Жінка ж Самсонова спарувалась із боярином, що був при ньому дружною." (Суд. 14: 20) Так і ті, що протягом періоду Ілїї були невірні, повернулися і злучилися з організацією Сатани. Се не була Самсонова причина, що його жена відлучилася від нього, ані вона не була дана іншому за його дозволом і званням. Треба пам'ятати, що Єгова кермував сю пророчу драму і вєдів назначити річи які мали статися в будучині, і тому все виконувалося після його заміру і вподобі.

* Пізнійше мала виринути ще інша причина проти Филістїїв, ворогів Бога і його людей. Протягом періоду Ілїї Диявол уснів забрати многих із "теперішньої правди", і ті, що ділали зрадничо відносно своїх братів, сталися легкою жертвою хитрощам слугів Сатани. Ті що звернулись назад до організації Сатани, і були представлені через Самсонову жінку, що була віддана її отцем і матірєю, сі осталися в таборі "Филістїїв". Тепер Єгова приготував сцену для

дальшого вираження своєї пімсти проти ворогів. Він приготував акторів в сій пророчій драмі, щоби сїм чином пророчо показати, як він покарає тих, що злуцаються над його вірними людьми, протягом періоду Ілїї. Самсон, будучи одним з акторів в сій драмі, не є предметом поганой критики за його взятий напрям. Як Єгова поклав свого духа на Самсона, так і він поклав свого духа на вірних послїдувачах Ісуса Христа, котрі служили йому підчас періоду Ілїї і котрі були дальше ревні у виконанню задачі приписаної їм. Ревність і посвєта сїх вірних одиниць підчас того періоду часто стягала велике замішання і недолю на сучасних Филістїїв, і Єгова уживав своїх вірних для сїєї цілі. Божий гнів виражений проти Филістїїв через Самсона представляв вираз його гніву проти сучасних Филістїїв, котрі змовилися шкодити вірним послїдувачам Ісуса Христа, що дальше голосять присутність Господа і наближення його царства. Если історія відкриває, що Бог підтримував Самсона, то чи не є се доказом, що Самсон представляв людей чистого серця, котрі були підтримані Божою ласкою?

ПІДДЕРЖАННЯ СЛУГИ

(Перекладено з англ. "Вартова Башта" з 1. т. 1935)

"І злюбив Господь віру в челюсті, і потекла з неї вода. Як же написав, і був в нього жидий дух, і він ожив. Через се прозвано се місце жерело живаючого, і місце води в Ілїї, і сїя річка." — Суд. 15: 19.

(Самсон, Вєрні 3)

ЄГОВА піддержує свого слугу, хто є вірний і правдивий йому. Усі люди, з причини інвєдженія гріху, є слабї, але коли чоловік ставється Божим слугою і з чистого серця вірно посвєтється Богу, то він напевно отримає піддержання в часі кризи. "Божї очі Господні обіймають усю землю, щоби піддержувати тих, що їх серце йому віддане." (2 Паралип. 16: 9) Такий є установлений і незмінний закон Єгови. Із берця чоловіка походить його мотива і його посвєта. Если він цілковито посвєтився Богу і його напрям — чистий і правдивий до Бога, то він напевно отримає піддержуючу ласку в часі потреби. Усі люди роблять помилки, і жадний чоловік не може зробити звершеної річи. Коли він ослабне і положе свій тягар на Господа, вповні оціняючи що його сила мусить прийти від Єгови, і з ласки Божої він рїшає дальше вірно і пильно виконувати свою угоду, будучи порушений до сього несамолюбством, то він може з довірем вповати, що Бог піддержить його. "Спустися на Господа з твоїм оберемком, і він піддержить тебе; не допустить він ніколи, щоби праведник захитався." — Пс. 55: 22.

* Чисте серце не є лише се, що чоловік має добрі заміри, але коли він є порушений до діла, і коли він бере такий напрям без самолюбної

цілі, щоби йому виконати волю Божу. Тоді він має чисте серце, і про такого написано: "Блаженїї чистї серцем, бо такі побачать Бога." (Мат. 5: 8) Той є слугою Єгови, хто служить йому несамолюбно і з чистого серця. (Рим. 6: 16) Взагалї слуги Божї були мильно судженї через більшість людей, бо чоловік бачить лише ті річи, що є видимі для його ока. Бог же знає серце і напрям своїх слугів і судить їх по правді. (Іоана 7: 24) Рїжні викладателї (св. Письма) сильно осуджували Самсона, і то без правдивої причини. Однак їх осуд не змінив справи.

* Самсон був слугою Божим, і ніхто не є відповідним судити його слугу. "Ти хто еси що судиш чужого слугу? своєму панові стоїть відати, або падає. Устоїть же, бо здоліє Бог поставити його." (Рим. 14: 4) Бог назначив Самсона виконувати його волю, і остаточно Самсон був признаний і записаний в історії. (Жид. 11: 32) Се є доказом, що Самсон ділав під керівництвом Бога і що він представляв клєсу вірних слугів Божих котрі мали бути на землі при крїці сїва.

* Розлучення Самсона від його жени мабуть було загально знане між филістїями, инакше Самсон бувби одвідував її як звичайно. "По якомусь часі під пшеничні жнива, прийшов Сам-

сон із козеням, щоб одвідати жінку свою і каже: Я хочу ввійти в бічну світлицю до моєї жінки. Батько ж її не дозволив йому ввійти." — Суд. 15: 1.

* Він чекав на час назначений Богом, і тоді знов прийшов в Тимнат. Там він знов дістав нагоду покарати Филістіїв через знищення їх збіжжя. Причина якої Самсон оженився з Филістійкою була ся, "що він шукав причини на проти Филістіїв, того бо часу панували Филістії над Ізраїлем". (Суд. 14: 4) Його кривні в Ізраїлі не помагали йому, бо не пізнали в Самсоні Божого вибраного слугу для визволення Ізраїля. Самсон мусів йти самий, і всій часті драми Самсон представляв "вірного слугу" класу. Його кривні представляли боязку і невірну товпу, що вважає себе за слуг Божих, але боїться людей. Єгова не перешкадавав в тім, що Самсонова жінка була передана іншому, чому без сумніву Бог бувби перешкодив елиби вона була слугою Божою. — 1 Мойс. 20: 1-18.

* Очевидно се була воля Божа, що Його слуга Самсон мав дальше упокорити Филістіїв. "А заявив йому: Я справді думав, що ти одурався її, та й оддав твому бояринові. Однак же менша сестра її ще краща за неї; нехай буде замість її." (Суд. 15: 2) Отець тієї жінки сказав до Самсона: "Я справді думав, що ти одурався її"; і тоді предложив свою молодшу доньку Самсонові за жену. Але ми мусимо пам'ятати, що Самсон не вганяв за жінками, але що він шукав причини покарати хулителей Божого імя. Се доказує, що Бог не вибирав людей за своїх слуг котрі мали б виглядати, обрі, і щоб інші могли сказати: "Се добрий чоловік!" але він вибирає таких, що подобаються Господу Богу і котрі вірно виконують Його призи і всякого часу затримують свою невинність. Коли Диявол бачить, що чоловік вірно виконує службу Богу, тоді напевно Диявол кине на сього чоловіка якусь зневажуючу брехню, щоб інші сказали: "Бог не уживав би такого чоловіка проти котрого такі закиди зроблені, і тому се є доказ, що він не є слуга Божий." Треба пам'ятати, що самий Бог судить своїх слуг і той слуга не повинен журитися осужденням не-совершенного сотворіння. Хто старається приподобатись людям, той є гидотою в очах Божих. Хто пильно старається угодити Єгові, і отримує його признання, той є вірний слуга Всевишнього.

¹ Самсон, рішивши свій напрям, знав, що Филістії будуть винувати його, але він був невинний, бо він виконував заміри Божі: "Самсон же відказав йому: Тепер не буду винен Филістіїм, коли заподію зло їм." — Суд. 15: 3.

* Самсон був назначений спричинити нещастя або знищення Филістіїм, і тому у всіх ділах його він був безвинний. Так само підчас роботи в періоді Ілії вірні слуги Божі були ужиті проти сучасних Филістіїв, приносячи їм лихо через проголошення їм правди, бо Слово Боже — правда і острійше чим обоютовий меч. Воло-

діння тим **Словом** "потрясає релігійними почуваннями гіпокритичної товпи і палить їх пасо-виська". — Езек. 34: 1-8; Ерем. 25: 34-38.

* Проголошення вістки правди принесло много картання сучасним Филістіїм. У виконання цієї роботи вірні слуги Божі є безвинні перед Ним так як Самсон був безвинний: "І пішов Самсон та й уловив три сотні лисиць, [шакалів] набрав лушниць, пов'язав лисиць одну до однієї хвостами, а між кожною пару хвостів прив'язав получиво." — Суд. 15: 4.

* Шакали знаходяться в тім краю, а ходять вони гурмою, не так як лиси. В сій історії нема нічо сказано, що Самсон мав яку-будь поміч у ловленню шакалів, і в звязанню їх хвостів. Очевидно, він мав мати поміч від Господа у виконання цієї річи. Не був се збиточний вчинок хлопця, але добре обдуманний план проти чернителів Божого імя і гнобителів Його людей. Був се добровільно обдуманий план, щоб покарати ворогів. Тут Самсон ясно представляв тих, що були вірними слугами Божими в роботі підчас періоду Ілії. Сей факт, що він уживав шакалів до виконання бажаної цілі показує, що ніхто з його братів не помагав йому у виконання кари на Филістіїв. Подібний спосіб бачимо, що ніхто із на погляд побожних слабодухів в часі періоду Ілії не дав помочи вірним, але всякого часу вдавали за добрих і безвинних сотворін. Такі слабо-духи тоді казали: "Ми не повинні судити духовенства ані висміювати їх і говорити про їх слабости, а говорити більше про любов." Як міг хто-будь бути вірним слугою Божим і в той самий час лицемірно і чуливо говорити про тодішню "любов", як се її загально тоді розуміли? Любити Бога значить бути послухним Його приказам і виконувати їх радісно. (1 Йоана 5: 3; Йоана 14: 15) Підчас періоду Ілії ті визнані слуги Божі, що поступали після їх власних бажань щоб оминуть зневаги, не були порушені до сього любовю, і через се не мали чистого серця. Хто має чисте серце той пильно старається виконувати волю Богу без огляду що люди можуть думати або казати, і таким вірним одиницям Бог дає свою силу в потрібнім часі.

* Коли Самсон приготував свою череду шакалів, тоді він запалив голови до їх хвостів і впустив їх на пшеничні поля і між оливні дерева, несучи знищення де б вони не йшли: "Позапалював тоді лушницю, розпустив лисиці по Филістійських житах, та й пустив на пожар і копи Филістійські і стояче ще збіжжя, і оливкові сади." (Суд. 15: 5) В той час під словом "збіжжя" включало: пшеницю, ячмінь, жито, просо, овсе і т. п. Та череда шакалів несла стопядесять головнів, і розкинула по полях і оливних садах огонь, що приніс велике знищення, і так скоро, що Филістії не могли загасити вогню аж поки він не спалив усього, і сим чином настав голод між Филістіїми. Очевидно їх збіжжя вже було достигле і тому горіло без трудности,

а Филістії мусіли стояти і глядати як все по-гибало.

¹² Робота Ілії виконана Божими вірними слугами була рівною: шкідлива для новочасних Филістіїв. Велике число брошур, книжок і книжечок були рознесені між церковників "зорованого Християнства", і наслідок був, що ся вість огненних правд нищила засоби духовенства, котрі вони приготували для людей і з котрих вони жали своє власне живно. Робота періоду Ілії спричинила слабкість духовенства, і можна було часто почути як вони ридали. "Сі люди Тисячлітнього Зоріння псують наші церкви." Фактом є, що Бог уживав їх до знищення пасовиська гіпокритичних пастерів стада.

¹³ Филістії страшенно чулись обіжені сим нещастям, і тому їх обгорнула лють і гнів задля того, що сталося, і, зійшовшиє разом, вони питали один одного: "Хто се зробив? Відказували, Самсон, зять Тимнатів, бо він одняв у нього жінку та й оддав його бояринові. Кинулись тоді Филістії та й спалили її в купі з батьком її." — Суд. 15: 6.

¹⁴ Хтось ниший дав їм відповідь, тому що в тексті сказано: "І сказали вони (анг. перек.)." Хто се був, що дав їм відповідь? Очевидно се були слабо-духи, невірні Ізраїльтяни, котрі спітоваришили з Филістіями і представляли невірних одиниць підчас періоду Ілії, і з котрих офісля повстала громада "лукавого слуги". Тут є піддана думка, що до судьби "лукавого слуги" і зрадничої кляси. Те, що впало на зрадничу шлюбну жінку, добре представляло яка буде судьба "лукавого слуги".

¹⁵ Самсон здається не був порушений тим, що Филістії спалили його зрадничу жінку. Навіть і-се не вгамувало його. Він був призначений покарати Филістіїв, і тому він не перестав виконувати цієї роботи аж поки він не доконав Божого приказу даного йому: "Самсон же сказав їм: Хоч ви се і ученили, та я тоді тільки вгамуюсь як помшусь над вами." — Суд. 15: 7.

¹⁶ Слова Самсона здається тут показують, що спалення жени і її отця Филістіями була власна річ яко пімста проти нього, але се не встарчало тому він сказав: "Та я тільки вгамуюсь, як помшусь над вами." Яко Назорей Самсон мусів дотримувати своєї угоди з Богом, а щоби се вчинити він мусів виконати Богом-дане припоручення йому. Його мова значить, що коли Божий гнів буде вповні виражений проти Филістіїв, тоді він перестане грабити їх, а не борше. Се представляє, що Божі вірні слуги будуть дальше виконувати Божі прикази аж до кінця і не перестануть аж Бог стримає їх. Справа Єгови все побідить, і вираз його гніву буде продовжатись аж він цілковито буде докониий.

¹⁷ Там мабуть із цілого краю зібрались Филістії до Тимнат, щоби виконати свій суд проти жінки і отця, котрий оженив був Самсона із своєю дочкою. Спалення чоловіка і його дочки дало дальшу причину Самсонові висту-

пити проти Филістіїв, і тоді настала дійсна боротьба. "І поперебивав їм ноги і стегна важкою довбнею. Тоді пішов собі та й осівся у росшилені скелі Етамської." (Суд. 15: 8) Кілько Филістіїв погибло в сій битві з Самсоном не є відомо, але мусіло бути велике число, бо сказано, що він ужив "важкою довбні".

¹⁸ Тут не треба розуміти, що боротьба Самсона з Филістіями представляла події які сталися на новочасних Филістіях в хронологічним порядку, але що вони представляли, що новочасні Филістії, т. е. духовенство Сатанської організації підчас періоду Ілії, були часто побіжені; і се також представляло, як "Филістії" були побіжені по закінченню періоду Ілії і в часі періоду церкви Елісса. По тій великій різні Самсон пішов і осівся в розщавленій скелі Етамській. Імя "Етам" значить місце хижих птиць" таких як орли, або журуби. Самсон велив замешкати там радше чим між своїми братами, і так показав свою цілковиту віру в Бога Єгови вповаючи на його охорону, а не на поміч і охорону своїх невірних і слабодухів братів Ізраїльтянів, Рівнож правдиві і вірні слуги Бога Єгови знайшли прибіжище і потіху у великій "Скалі Віків", Єгови, а не між слабодухами і невірними. (Іса. 26: 4, *анг. перек., замітка*) Хоть Божі люди були окружені звірчою і хижою організацією Сатани, однак вони були охоронені і заховані і піддержані у Великій Скалі.

¹⁹ Як довго Самсон жив в скалі Етамській не є виразно сказано, але мусів перейти якийсь час ним він знов виступив напасти (на Филістіїв). Околиця Юди межувала із Даном, і тепер Филістії, щоби пімститися на Самсоні за його напади, приготувались до війни проти Юди і інших Ізраїльтянів з котрими вони могли стрінутися: "Филістії ж двинули та й отаборились у Юдеї, і розпростерлись аж до Лехи." (Суд. 15: 9) Зібрання воєнних Филістіїв у табор проти Ізраїльтянів було дійсною пробою віри Юдеїв. Чи відопруть вони напад Филістіїв? або помиряться із ними щоби спасти свої власні шкіри? "Питали осадники Юдеї: Чого ви двинули проти нас? А вони відказали: Щоб уловити Самсона і вчинити з ним таке яке учинив він із нами." — Суд. 15: 10.

²⁰ Уже сама мова Юдеїв показує, що вони ковалися і бажали миритися. Вони згодилися щоби Самсон був напастований і покараний, щоби лише вони були схоронені. Филістії заключили, що вони мусять мати армію проти чоловіка Самсона, на котрому Бог положив свою силу. Можливо вони думали затягнути Самсона в землю Юдину і там пійти війською проти Ізраїльтянів і дістати його як і інших. До того часу їх бог Дагон не зміг визволити маленької громади воїнів із рук Самсона, отже тепер вони піспали цілу армію. Та Филістійський бог Дагон не був подібний до Бога Самсонового. "Бо не така їх скеля [Дагон, бог Филістіїв],

як наша Скеля [Егова]: так судять самі вороги наші." — 5 Мойс. 32: 31.

²¹ Телер Филістії хотіли змусити Юдеїв, щоб вони допомогли їм дістати Самсона, інакше вони нападуть на Юдеїв. Як чудово се пояснює те, що сталося при кінці періоду Ілїї! Юдеї в тій часті драми представляли ту велику громаду одиниць, котрі співділяли з новочасними Филістіями проти правдивої і вірної кляси. За часів Самсона Юдеї були відпали від своєї посвяти Богу і сталися злими і невірними, і через те Юда був готовий миритися. Вони не зважали на пораду Егови: "Се народ, для якого нема ради; нема там розуму між ними. Колиб то у них був розум, то зрозумілиб вони, який кінець їм буде! Як же би міг один чоловік [з їх ворогів] гнати тисячу, а двох їх [з їх ворогів] десять тисячі люда [невірних одиниць], як би Господь, їх скеля [Егова], не передав їх [невірних за їх невірність], і не віддав їх в руки?" — 5 Мойс. 32: 28-30.

²² Подібно сталося підчас Світової Війни, коли то Сатана поставив пробу для всіх, що зробили угоду служити Егові. Сатана і його слуги шукали погубити людей Божих, і Світова Рїйна дала нагоду доконати їх злого заміру. У кождім народі "Християнства", що був зайнятий війною, духовенство встало проти завітуючих людей Егови, а головно проти тих, що безперестанно служили Богу, роказуючи про його царство. Новочасні Филістії, духовенство в сім часі, анступили щоби повбивати Божих людей. У кождім краю були зроблені змагання, щоби змусити вірних слуг Божих йти до війни. У всіх краях, що установили, закон примусової служби із клятвою для тих, що "сумлінно" не могли йти до війни, то духовенство назначило себе в комітет вербовання і уживало своєї сили і власти, щоби знищити вірних слуг Божих. Та невірна товпа, що опісля розвернулася в "дукавого слугу" клясу, співділала з новочасними Филістіями. "Виступило три тисячі людей до Етамської рошілини, та й кричали до Самсона: Хиба не знаєш ти, що Филістії над нами панують? Про що ж ти нам таке вдіяв? А він їм відказує: Як вони витворили зомною, так і я вдіяв їм." — Суд. 51: 11.

²³ Тут товпа Юдеїв редставляла слабодухів і невірних новочасних Юдеїв визнаних слуг Божих, котрі старалися намовити вірних поклонитися приказам торговельних, політичних і духовних володарів світа в противьстві до їх угоди з Богом. Невірні сказали до тих, що стояли сильно по стороні Бога: "Чи ви не знаєте, що "висшими властями" є теперішні володарі світа, і що ми мусимо бути послушні їм? Чому ставити всіх нас в таку трудну позицію і виставляти на небезпеченство наш справи через те, що ви не можете сумлінно йти до війни? Ті "висші власти" є призначені Богом." Ось так вони суперечались, указуючи на слова в листі до Римлян 13: 1-3 яко попертя їх аргументу. Ся товпа хотіла миру за всяку ціну і хо-

тіла погодитися, однак неможучи намовити вірних до компромісу, вони зробили зрадливу змову із новочасними Филістіями.

²⁴ Як се повисше зазначено в одинайцятім верші три тисячі Юдеїв поставили подібний аргумент Самсонові. До них Самсон відповів: "Як се вони зробили мені, так я зроблю їм." Филістії зневажили Самсонового Бога через се, що вони злобно противилися і переслідували вибраних людей Егови, і вірний Самсон не легко важив такою зневагою. Так і "вірний слуга" кляса сказала до духовенства і до їх невірних братів і до всього "Християнства": "Ви зневажали Боже ім'я переслідуючи Божих людей великими зневагами і ми не помиримось із вами, але будемо послушні Богу і виконувати його прикази."

²⁵ Юдеї, не змігши дістати Самсона на свою сторону, зачали ділати проти нього, звязавши його." "І кажуть вони йому: Ми пришли тебе вловити, щоб Филістіям тебе видати. Самсон же відказує: Заприсягніте, що самі не вбете мене." (Суд. 15: 12) Тут Юдеї показали своє велике самолюбство і страх до людей замість боятись Бога. Рівнож невірні підчас періоду Ілїї показали крайнє самолюбство і страх до людей радше чим боятись і бути послушними Богу. Вони хотіли скоронити себе. Вони не хотіли вловати на Божу охорону, бо вони були невірними слугами. Самсон не боявся, що він не зможе оборонити себе від невірних братів, бо він знав, що він не мав припоручення боротись смертельно із своїми кренняками. І тому він спитав їх, щоби вони заприсягнули йому, що вони не убють його. Безсумніву він міг був поглумити всі три тисячі людей, але се не була його битва.

²⁶ Із між тих трьох тисяч виступив провідник і приступив до Самсона і відкрив йому замір: "І відказали йому: Ні, ми тільки зв'яжемо тебе та й видамо Филістіям; вбите тебе не вбємо. От і зв'язали його новою вирівкою та й повели в рошілини." (Суд. 15: 13) Ті Ізраїльтяни волили видати вірного слугу Божого, Самсона, без огляду яку кару він мав терпіти, сподіючись сим чином спасти себе від війни. Рівнож підчас періоду Ілїї многі слабодухи і невірні волили видати своїх братів в руки модерних Филістів задля сих самих або подібних причин. І зміж тієї невірної товпи знайшлися одиниці, що вдавали за слуг Божих, пішли до свідських людей, котрих вони вважали за "висші власти" і неначе сказали до них: "Ми годимося робити все те, що ваш закон говорить; але се ті інші люди [відносячися до "вірного слуги" кляси], що противляться вам, і ми готові видати їх у ваші руки." Вони дали до відома ворогам про тих одиниць, що стояли сильно, і сим чином змогли ворогам схопити вірних одиниць. Вони зробили заговор, так як Юда увійшов в заговор проти Ісуса Христа. Боже право відносно таких є зазначене Ісусом сими словами: "Не мавби єси власти ніякої надо мною, коли б не було

дано тобі звиш. Тим хто видав тобі, більший гріх має." (Іоана 19: 11) Не диво, що Господь сказав до таких невірних одиниць, що їх частіше буде "з лицемрами", т. є, з новочасними Филістіями. — Мат. 24: 51.

"Ті слабодухи Ізраїльтяни звязали Самсона сильними шнурами і випроводили його із скали Етамської, й припровадили до Лехи. Як дійшовши він до Лехи, а Филістії з радощів загукали, що ведуть його, тоді найшов на нього Господень дух, і поворозя на руках його зробилось наче прядиво, що загорілось, і повязь на руках його порозпадалась." — Суд. 15: 14.

"Без сумніву армія Филістів мала сильно загукати, коли побачила Самсона приведенного до них, і як здавалось сильно звязаного. Вороги всегда голосні, коли вони думають, що вони дістануть вірного слугу в свої руки. Почин Світової Війни отворив двері до ухвалення закону примусової служби. Це дало нагоду випробувати вірних; а невірні, ділаючи під впливом Филістів або духовенства, кричали з радості і гадли одні одного, коли вони побачили вірних людей, що стали по стороні Господа, кинуті в милитарний полон або замкнені у в'язниці.

"Тепер Самсон прийшов до великої переломової хвили. Чи Бог піддержити свого вірного слугу? Если так, то се мало бути доказом, що Самсон був признаний Богом. Тоді Егова після свого духа на Самсона, і ті мотузи, котрі він був звязаний, поспадали з рук його. Тоді Самсон поглянув навкола себе за оружем о яке постарався Бог, і знайшов ослиячу челюсть яка недавно згинула. "І знайшов він свіжу ослиячу челюсть, простяг руку свою, взяв її та й убив нею тисячу чоловіка." — Суд. 15: 15.

Давши Самсонові ослиячу челюсть, син Егова показав, що визволення його вірних слуг не прийде завдяки кулі, стрілі, списа, меча або коня, або якого иншого воєнного винаходу чоловіка, але через духа або невидиму силу Всемогучого Бога. "Не в силі коня він любується, і не стегна пареня йому до вподоби." (Пс. 147: 10) "Бо коли б покинули мене батько мій і рідня мати, то Господь прийняв мене." (Пс. 27: 10) "Не вловаю бо на лупа мого, і не спасе мене меч мій." (Пс. 44: 6) Самсон вповав на Бога Егову, і Егова піддержав свого слугу. Рівнож і ті, що вповали на Бога Егову в період Іллі, і котрі не боялись чоловіка але полишилися правдивими Егові, тих, Бог піддержав.

"Осел не належить до воєнного звіря. Лише чудом Божим могла ослияча челюсть витримати розтертя черепів із тисячу людей. Підчас коли Самсон виконував сю роботу в імя Егови, три тисячі Юдеїв стояли і гляділи і не дали жадної помочи. Самсон, вірний слуга, боровся самий, так далеко як се відносилося до людської помочи, але він воював в силі Господа. Так і за діів роботи Іллі в церкві були вірні, ревні і одважні чоловіки і жінки, що без перестанно виконували роботу, підчас коли інші стояли і відмовилися працювати в честь Егови. Ті що дійсно і

постійно служили Егові склалися із мкрних, покірних і послушних одиниць подібних до осли, і вони уживали їх челюсті до промовлення або роботи свідочтва в імя Егови і Ісуса Христа, і вони вбивали новочасних Филістів Словом Божим. Та війна продовжалась і і праведні держали прапор Господень.

"Зараз по тім, як Самсон убив Филістів челюстю ослиячою, він заспівав пісню побіди в честь Егови. "Челюстю ослиною побив я товпу, дві товпи, — щекою ослиною побив я тисячу люда!" (Суд. 15: 16) В сій пісні або заявленню він не хвалився своєю власною силою, але віддав славу Богу Егові, котрий піддержав його в сій страшній кризі. Самсон не взяв тієї челюсті ослиячої і не повісив у своїм наметі яко памятку для почитання, щоби глядіти на ню зі страхом, як декотрі люди люблять роботи і як декотрі підчас роботи Іллі любили показувати в гордістю на те, що вони доконали. Він вповав на Бога, а не на средство в своїй руці. Те средство, послуживши його цілі, не було більше потрібне для нього. "Се промовивши відкинув челюсть від себе, і роложив тому місцеві імя Рамат-Лехі, себто кинена челюсть." — Суд. 15: 17.

"Самсон дав відповідне імя тому місцеві де відбулась битва. Слово "Лехі" значить "челюсті", і те місце було назване Самсоном по тім, як він убив Филістів котрі були вступили проти нього. Самсон назвав те місце "Рамат-Лехі", що значить "піднесення челюсті", себто уживши її тоді і там для оправдання Егового імя, побиваючи його ворогів. Сим способом Самсон назначив місце побіди для оправдання Бога Егови; і се показує, що властива річ для вірних слугів є всякого часу віддати честь Богу за його піддержуючу ласку і силу і ніколи не чтити чоловіка.

"Та битва, у котрій тисячу Филістів впало перед Самсоном, була великою і досвідчаючою пробою на Самсона, і коли вона скінчилась, то він був уже близько вичерпання і потребував відсвіжаючої води. "Тоді скотілось йому дуже пити, і озвався він до Господа і рече: Дав еси сей великий рятунок рукою раба твого, а тепер доведеться мені вмерти від спраги та попасти в руки не обрізанам." — Суд. 15: 8.

"Була се дуже горяча пора року, і Самсон воював без вгашення своєї спраги, навіть если там і було щось до вгашення її. Він не принищував собі побіди, але, віддавши всяку славу Богу Егові, він признав себе за слугу Бога, і тоді з довірем кликав до Господа о поміч, щоби йому не вмерти. Се показує, що він знав, що він цілковито вповав на Егову і що побіда була від Бога, а не його. Цього поступок в сій точці з підчеркненням указує на факт, що Самсон був чоловіком віри, і що задля його віри і вірности Бог поставив його на лісті вірних. (Жид. 11: 32) Він вповні розумів, що тепер хотів він прогнати Филістів і убив тисячу, він міг попасти в руки необрізаній товпи, тому що він був близько вичерпання. Він знав що если б се ста-

досі, тоді необрізана товпа Филістіїв зневажилаб Самсонового Бога і його імя і сказалаб: "Його Бог не міг помочи йому від смерти від сираги в пустині, де він знайшов осячю челясть." Се не лише булаб зневага для Єгового імя, але упадком для людей Єгови. Отже Самсон молився до Єгови щоби він дав йому води відсвіжаючої і щоби він міг жити і боротись далше. Ось так він представляє вірних одиниць підчас роботи Ілїї, котрі часто знаходилися в трудностях і потребували відсвіження і помочи, щоби вони могли жити і далше нести свідощтво імені і на славу Бога Єгови і його Царя. Вірність і стійність Самсона була поставлена перед послідувачами яко взірць для них, і їм сказано робити подібно. (Жид. 12: 1) Чи Єгова мав дозволити своему слугі Самсонові вмерти в пустині задля браку води? Ні! Тому що Бог всегда піддержує тих, що є вірні і правдиві йому. Самсон був в Лехі, в місці недалеко челясті, і там Бог відсвіжив його, піддержав його, і дозволив йому жити. "І зробив Господь діру в челясті, і потикла в неї вода. Як же напивсь, вернувся в нього живий дух, і він ожив. Через те прозвано се місце жерело взиваючого, і тече воно в Лехі по сей день." — Суд. 15: 19.

"Се не значить, що Бог упустив воду із Самсонової челясті, або осячю челясті, що була відкинена, але Він упустив воду в тій околиці, котру Самсон назвав Лехі т. є "челясті" або "Рамат-Лехі", що значить місце піднесення знаряддя для оправдання Єгового імя. Чи Бог упустив струю води при помочи землотрусу або чим він розколов землю і вода вийшла, не є зазначено. Досить знати, що Бог Єгова відсвіжив і піддержав свого вірного слугу. Очевидно: "Господь відноситься до всіх вірних одиниць, котрі вповоють на нього серед усяких обставин коли він велів пророку Ісаї написати: "Злиденні й вбогі шукають води, — не знаходять; сохне язик їх від згаги; я ж, Господь почую їх, я Бог Ізраїлів не опущу їх. На горах вітворю ріки й бурчак по байраках; озером степ ізроблю, а сухі сухо доли — повними криничин." (Іса. 41: 17, 18) Сей пророчий образ тут ясно представляє, що Божий "вірний слуга" кляса може здовірем вповати на Єгову, що він піддержить його в кождім часі потреби і що Він ніколи не покине тих, що безнастанно й вірно виконують їх угоду в чиненню Його волі.

"Потім як Самсон відсвіжився солодкою водою, о яку постаралась рука Господня, він віджив і зрадів. Так і підчас періоду Ілїї, коли боротьба стала важкою і вірні втомились, вичерпались, і знемоглись і прагнули якогось відсвіжаючого заповнення від Господа, то Він давав їм се і вони далше йшли в їх праці, виконуючи те, що їх руки знайшли до виконання, радіючи всегда. Се як раз сходиться з Божою обітницею для тих, що вірні йому. (Іса. 40: 29-31) Те що Бог чинить одному вірному слугі, те Він чинить також і для всіх вірних йому.

"Будучи відсвіжений, Самсон виразив свою

вдячність **Сим**, що він назвав те місце "Жерело взиваючого", себто крениця води дана для того, що кликав о поміч Єгову. Те місце було назване так аж до дня писання книги Суддів. Те невичерпане жерело води, котре Бог створив ради свого імя, сталося споминном його сили і його вірности до тих, що взивають його і служать йому духом і правдою. Як чудово се жерело пасує до *Вартової Башти*, і інших подібних видань, котрі є средством або жерелом відсвіжаючих правд для слуг Бога. Се є Божий знаряд, а не людський. Було се так підчас періоду церкви Ілїї, що *Вартова Башта* була ужита для принесення відсвіжаючих правд для Божих вірних людей. Аж до сьогодні Бог ласкаво уживає Вартову Башту і інші видання давати відсвіжаючі води правди, котрих він уживає для піддержання своїх вірних людей. Вірні слуги Господні є цілковито заповнені, що Бог, котрий обіцяв піддержувати їх, буде всякого часу вірно сповняти свої обітници, і тому з довірем вони можуть співати йдучи в перед з їх роботою. "Відчиняйте ворота, нехай ввійде народ праведний, що любить правду. Твердого духом хороніш ти в повному влокі, за те, що він на тебе вповоє. Вповоайте ж на Господа повіки, бо Господь ЄГОВА — се твердиня вічна." — Іса. 26: 2-4, *ант. перек.*

"Самсон зачав визволити Ізраїля від необрізаних Филістіїв, і рівночасно судив Ізраїля. "Судив же він Ізраїля за панування Филістійського двацять літ." (Суд. 15: 20) Та безперестанна служба Самсонова як Суддя Ізраїля, — се тихе свідощтво його віри й вірности як слуги Єгови, і є дальшим доказом, що він представляв Божих вірних людей і що він є поставлений яко взірць для вірних, що підприємлись служити Богу. — Жид. 11: 32; 12: 1.

ГАЗА

"Єгова післав Самсона у Газу. В сій історії не зазначено сього виразно, но однак треба пам'ятати, що Самсон був слугою Єгови і відіграв свою часть у пророчій драмі під керівництвом Всевишнього: "Прийшов відтак Самсон у Газу, і побачив там блудницю та й пригорнувсь до неї." (Суд. 16: 1) Імя "Газа" значить "сильний; отверджений". Воно є женського рода іменник, що значить; "козел", і, як історія показує, воно було правдиве до свого імя. Було се старинне місто про котре згадується так зарання як і Мойсея 10: 19. Воно було одно із пяти головних міст у Филістійськїм союзі. (Іозії 13: 3) Хотяй те місто знаходилося досить далеко від моря, однак воно мало свою пристань і провадило торгівлю на морю. Його мешканці ісповідували Диявольську релігію, почитаючи за свого бога Дагона, бог-риби. Його твердині були дуже сильні в тім часі. Було воно ключем до Палістини, уміщене на полудневім побережю. Воно було також ключем або вподом до Єгипту в олівночі. Із сього можна заключити, що Филістії походили від Кафто-

римів, котрі забрались з Єгипту, вигнали перших мешканців Гази, а самі осіли там. (5 Мойс. 2: 23; Амоса 9: 7) Площа на якій осілися Филістії належала до обіцяної землі і, як повисше сказано, була назначена поколіню Юди; але Филістії посідали її найдовше.

«Історія Филістіїв добре відповідає історії Римо-Католицької Гієрархії. Католицька організація виринула із поганського Риму, т. е. з організації Сатани, представлена через старинний Єгипет. З початку історії Римо-Католицька історія займала місце яко Божі люди, що було представлено через землю Юдину, або тин, що славлять Єгови. Іншими словами сказати, вона вдавала за почитателів Бога, однак в той самий час служила Дияволу. Сей факт є всім добре знаний, що вона є політичною — комерційною організацією, ділаючи під релігійним іменем, і її головна ціль є збогатити себе і управляти землею. Вона фальшиво уживає імя Господнього до виконання своїх замірів. Вона всегда була смиртельним ворогом правдивих почитателів Бога Єгови. Новочасна Газа і її мешканці є засуджені на знищення з руки Господа, і як здається, то се знищення возьме місце з початку Армагедону. (Ерем. 25: 20; 47: 5) Та лукава організація була і дальше є винувата за многи злочини, між котрими то підлими ділами є упокорення людей Божих підчас Світової Війни, при закінченню роботи Іллі, а головно від 1917 до 1919 р. За його многи злочини проти Його людей Єгова заявив, що він пішли огонь між мури в Гази, нехай пожере її палати. . . . И вигини останок Филістіїв, говорить Господь Бог.» (Амоса 1: 6-8) Коли Єгова виразить свій гнів проти новочасних Филістіїв, то вони будуть викорінені і осушені, так що дорога буде чиста для прославлення Єгови всіма тими, що посвятилися Богу і дальше шукають смирности і справедливости. «Ось бо, і Газа обезлюдіє, й Аскалон опустіє, ополудні з Азоту всіх повиганяють, а Екрон буде викоренений. Горе поубрянам, — народові Крити! Проти вас слово Господне, Кананей, — земле Филістійська! витрачу себе що до одного осадника, — і допадеться та країна Юдина останкам, і будуть вони там пастиись, а настане вечер, у будинках Ескалонських отпочивати; бо Господь Бог навідається йому і заверне з неволі. Се буде їм за їх гордоші за те, що вони попишались та глузували з народу Господа сил небесних.» — Соф. 2: 4, 5, 7, 10.

«Римо-Католицька Гієрархія, котра є головною частю новочасних необрізаних Филістіїв, усякого часу старалася загарбати майно і силу. Ся жорстока організація поширилася по всіх частях землі і сього вона доконала і збогатила себе сим, що на підставі фальшивства забирала гроші від людей. Сьогодні вона посідає найкращі місця на землі і зєдналася і співділає з торговельними великанами повсюди, і з політичними боягузами повсюди, щоби поневолити людей і загарбати їх осілости. Се є головний

релігійний чинник Диявольської видимої організації, а їх торговельні і політичні суюзники: і прихильники ділають під иншими іменами для ошукання людей. Її торговельна сила представлена через Тир, буде пожерта вогнем. (Зах. 9: 3-7) Нехай же всі люди, що тепер посвятилися Єгови, стають одважні і радуються, що день визволення наближився, коли Филістії і всі їх злі суюзники перестануть існувати. Без сумніву Єгова сьогодня відкриває своїм любимим виrozumіння сього пророцтва, щоби посвятичені його справи могли отримати потіху і силу виконувати роботу свідочтва в честь Його святого імя.

«Самсон не пішов до Гази, щоби задоволити своє тілесне бажання із блудницею, і нема доказу, на підставі котрого можна б строго осудити його за те що він був в домі блудниці в Гази. Очевидно ціль Самсонового одвідання до Гази була, щоби знайти причину проти Филістіїв, щоби він своє поручення від Єгови міг сповнити. Так далеко як історія відкриває, то Самсон пішов до Гази самий. Се, що він пішов самий між своїх смертельних ворогів, показує його одвагу, тому що він вповав на Бога о його охорону і забезпечення. Він пішов там як знаряд Єгови або Його слуга, щоби знову побідоносно показати Божу висну силу проти організації Сатани. Самсон увійшов у ворота того отвердженого міста самий. Ся часть драми показує Божий замір показати свою силу проти новочасних Филістіїв в їх отверженій позиції, котра вони думають є непоборима.

«В Гази Самсон побачив облудницю і пішов до неї. Се не був одинокий час, що Бог уживав блудницю у творенню прообразу свого заміру. Дім тієї облудниці був публичним заведенням і можливо одиноким місцем де Самсон міг дістати нічліг. Сей факт, що Самсонові не докорено за його поступок показує, що він зайшов до дому блудниці відносно правильної справи і в гармонії з волею Божою. Можливо він мав на думці те, що взяло місце в Ерихоні, коли два шпігуни були вислані там, відносно котрих є написано: «Иозуя же Нуженко послав із Ситтима два чоловіки на розглядини потай миру та й наказав: Ійдіть огледіте країну до Ерихона. І пійшли вони тай зайшли в хату до блудниці, на імя Рагаба, та й полягали там спати. І донесено цареві Ерехонському: Прийшли сьогодня в ночі якісь люди з Ізрайльтян на розглядини в землю. Перше ж ніж покладались ті спати, прийшла вона до них на горище, та й каже їм: Я добре знаю, що Господь наділив сю землю вам, бо на нас напав страх перед вами і всі осадники цієї землі помліли перед вами.» — Ісуса Навина 2: 1, 8, 9.

«Нема доказів, щоби Самсон мав полове сполучення із облудницею або навіть розмову із нею. Слова «та і пригорнувся до неї [в англ. Біблії: пійшов до неї]», не значать що він мав сполучення із нею. Він пійшов до її дому так

само, як ті шпігуни пішли до дому Рагаби і переночували там. Без огляду який аргумент може бути, і без огляду як люди жахаються тим фактом, що Самсон перебув ніч в домі блудниці, то однак він був там під керівництвом Єгови, і тому всякі припущення мусять бути решені в його користь. Сторож Филістіїв мабуть досить пильно стерегла дім блудниці задля причини найлучше знаної для них. Вони звичайно тиняли в таких місцях. Як переказано ж Га-зіям: Прийшов Самсон сюди! обсіли вони його та в поставили на всю ніч сторожу в міських ворітх тайкомом, кажучи: Покиль заднеться днина, вбемо його. — Суд. 16: 2.

“В сім верші слово “прийшов” (сюди) є те саме слово, що в попереднім верші — “пригорнувсь”, і се полирає заключення, що Самсон лише нічлігував в тім домі. Тамошня сторожа сейчас обступила дім і засіла на Самсона, щоби схопити його несподівано. Та Господь мав повідомити Самсона осім, як се видкося із того, що сталося пізнійше в ночі.

“Сторожі сиділи тихо в ночі, кажучи один од одного: “Покиль заднеться днина вбемо його.” Підчас періоду церкви Ілїї новочасні Филістії, провідники релігійні і їх головні зведені, старалися схопити вірних людей Господніх, і заперли всі виходи щоби перешкодити їх утечі. Вони засіли на них, думаючи, що вони знали як дістати жертву в часі найвідповіднійшим для них. Робота періоду Ілїї приближалась до закінчення, і новочасні Филістії “Засіли” на Божих людей, сподіючись цілковито знищити їх. Самсон же лежав до півночі, а опісля встав, ухонив обое крила міських воріт разом з засовом положив їх собі на плечі та й поїс аж на вершину гори, що стоїть на проти Гебруну.” — Суд. 16: 3.

“По його довгій подорожі із півночі Самсон спочивав на своїм ліжку в домі блудниці. Сей текст навіть не робить натяку, що він був з блудницею. Те саме єврейське слово “лежав” є переложене на “полягали там спати” в кн. Ісус Навина 2: 1, відносячися до тих людей що прийшли на розглядини. “І нічлігували в домі Рагаби.” Божі люди знаходяться часом в такій позиції або місці, що для злоріків виглядає дуже підозрілем, і тоді ті, що займаються пльотками, хитають свої голови, прибирають побожний вигляд, підносять свої брови і остро осуджують поступок Божих людей, називаючи се злом. Лучше нехай Бог судить своїх слугів, бо він знає все. — Рим. 14: 4.

“Самсон безсумніву знав ціль Филістіїв, що вони замірили зловити і вбити його. Не можна сподіватись щоби він пішов до ворожого отверженого міста і думав бути прийнятим і відійти в мирі. Він не чекав аж на ранок але заключив, що північ була найвідповіднійшим часом для нього вийти з міста і показати силу і охорону свого Бога Єгови. Він знав, що ворота міста були замкнені і що сторожі думали, що вони цілковито мають його в руках, і для нього

то вирватись із міста серед таких обставин, було дальшим доказом, що Єгова охороняв Самсона і достарчав йому сили. Ті ворота мали двоє крилів або дверей, і стовпи, що їх тримали, були дуже великі і тяжкі. Мури міста були так грубезні, що военні інженери Александра знайшли їх майже непрохідними.

“Самсон полишив дім блудниці в опівночі і йожливо мусів боротись з кількома сторожами нім він діставсь до муру міста. Побідивши сторожів, він поламав стовпи і відорвав ворота з їх завісів, засовів із сего іншого, і поніс їх на своїх плечах на верх гори Геброн, на віддаєль щдб найменше сорок миль. Жадний чоловік не мігби зробити сього, хіба що Господь достарчив би сили йому.

“Геброн було священниче місто в гористій часті краю землі Юдиної. Нести ворота там, здавалось бути не потрібним витраченням сили. Однак так не є. Лише Господь чудом міг помочи Самсонові утечи із міста із так великим тягарем. Він міг був кинути ворота зараз мурами міста, але винести їх із краю Филістіїв у землі Юдину се вивисило силу Божу дану його вірному слугі і спонукало Филістіїв до здивованя і впокореня їх гордості. Винесення сих воріт і стовпів на Геброн мало бути сильним і намацальним доказом для всіх Ізраїльтянів і їх священників, що Божа сила спочивала на його вірній слугі Самсонові, і тому повинно було побудити інших Ізраїльтянів помагати Самсонові.

“Се сходиться із тим, що сталося 1914 р. Якийсь час перед тим роком Божий “вірний слуга” кляса, під провідництвом тодішнього ректора *Вартової Башти*, часто оголошувала 1914 рік яко koniecь світа. Новочасні Филістії засіли на того слугу клясу, сподіючись, що в 1914 році нічого не станеться, і тоді Товариство і його прихильники стануть безчинні і будуть висміяні й зневажені і на сім прийде кінець. Та замість того новочасні Фалістії, модерністи, знайшлися в замішанню і були виставлені на сором і мусіли ховатися в їх скелі в 1914 році, коли нагло вибухла Світова Війна. Вони казали, що вже ніколи не буде другої війни, а те пер сталося як раз те, що Божі вірні слуги проголошували. В 1914 р. Божий “вірний слуг” кляса, із лаєки Божої дальше проголошувала вість царства, показуючи, що Світова Війна була доказом, що світ прийшов до кінця. Се указало що те, що вони поперед говорили, не було з їх власного знання, але обявлення Божого предвидженя і сили. Ті що мали віру в Бога і в його Слово, повинні були взяти се свідощтво яко безперечний доказ, що Бог був з Товариством або організацією вірних людей чоловіків і жінок, що проголошували кінець світа і Боже царство. Вірні одиниці стояли сильно, підчас коли многі інші, боязкі і слабодухи, відпали.

(Докінчення в слідуючім числі)